

vidt smitter det også af på statens område, hvor vores medarbejdere nemlig er overordentlig engagerede og har mange gode ideer til at gøre tingene på en anden måde, men hvor det er en tankegang, som har ligget i systemerne, der langt hen ad vejen har forhindret, at man kan få lov at gøre det, som man egentlig gerne vil.

Så når hr. Ole Stavad siger, at regeringen ikke ønsker at diskutere velfærd, vil jeg sige: Jo, det kan hr. Ole Stavad lige præcis tro at vi gør. Vi ønsker at diskutere velfærd. Hvad er det, man kan lære? Hvad er det, man kan gøre på anden vis, og hvordan kan det være, at nogle kan mene, at 35 mia. kr. ikke er omsat til bedre velfærd? Hvordan kan det være, at nogle kan mene, at 100.000 flere behandlede på sygehusene om året, end dengang hr. Ole Stavad havde ansvaret, ikke kan være bedre velfærd ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så lyser den røde lampe, men der skal nok blive tid til at diskutere velfærd, for foreløbig er der seks korte bemærkninger. Jeg læser lige navnene op, så man ved, på hvilket tidspunkt man kan påregne at komme til. Det er hr. Ole Glahn, fru Line Barfod, hr. Ole Stavad, fru Karen Klint, hr. Ole Sohn og hr. Arne Toff. Først er det hr. Ole Glahn, værsgo.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det er jo altid en oplevelse at høre finansministeren tale engageret om det her, men når man så prøver at analysere, hvad det er, finansministeren siger, må jeg indrømme, at jeg synes, det er meget uklart. På den ene side hører jeg finansministeren kvittere for vores tillidsreformtanker. På den anden side hører jeg finansministeren argumentere for, at det sådan set går godt nok, som det er nu, og der skal ikke laves meget om, for når man stikker regler ud, er det jo til dels, fordi man skal svare på spørgsmål her i Folketinget – det er en voldsom belastning, synes jeg nok, og et stort apparat, man sætter i gang for at klare de spørgsmål – men så er det jo også sådan, at det giver bedre service til borgeren.

Hører finansministeren ikke, når man er ude og tale med institutionsmedarbejdere og andre, at man synes, at der er for mange detailreguleringer, at der er for meget kontrol, som man skal bruge tid på, og at den tid går fra rigtige velfærdsydelse til borgerne? Er det ikke det, finansministeren hører? Og er det ikke det, vi kan

forvente at få i den kvalitetsreform, som regeringen vil komme med?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Der er jo sådan set flere elementer. For det første er der en glæde over, at man på daginstitutionsområdet er overordentlig glad for i personalegrupperne, at man har fået »Plan for læring«. Altså, man føler virkelig, som man siger, at det faglige niveau løftes, og at man fokuserer på det. Og så er det jo overordentlig vigtigt for mange – og det siger de selv – når de har et arbejdsområde i institutionen i øvrigt, at de ved, hvad det er, de arbejder efter. Altså, hvis man eksempelvis har et plejehjem, siger man: Hvad er det egentlig, vi gerne vil måles på? Hvad er det, vi gerne vil være gode til? Hvilket ry ønsker vi? Og det er jo noget, man selv beskriver i givet fald. Sådan fungerer det mange steder, nemlig at man beskriver, hvad det er, man gerne vil.

Det er jo også det, man så vil måle sig selv på. Hr. Ole Glahn spørger så: Hvad er alle de andre kontrolforanstaltninger? Jamen jeg ønsker ikke andre kontrolforanstaltninger. Jeg ønsker ikke et kommissærsystem. Men det, der står over for det, er, når vi så oplever, at der sker en uheldig hændelse på et plejehjem og man har et medie-spørgsmål til en minister, der lyder: Hvad vil du gøre ved det? Så kommer kravet her ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der ikke mere tid i denne omgang. Der kommer jo yderligere korte bemærkninger. Hr. Ole Glahn for anden og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg har da stor respekt for finansministerens respekt for Folketinget, altså for, at når nu der kommer krav herfra, er man nødt til at opfylde dem.

Kl. 15.05

I Det Radikale Venstre er vi helt klar over, at hvis man gennemfører den tillidsreform og virkelig viser tillid til de medarbejdere, som er VIP'erne, altså er de personer, der går ud og giver de velfærdsydelse, som vi er så glade for i Danmark, og som betyder så meget for vores samfunds sammenhængskraft og meget mere, og giver dem indflydelse, så betyder det da også, at vi i et vist omfang fra Folketingets side, når der kommer en sag på et plejehjem, må sige, at